



Zajednica opština Crne Gore
Komisija za prostorno planiranje
i komunalne djelatnosti
Broj: 03-670/11
Podgorica, 8. septembar 2011. godine

Komisija za prostorno planiranje i komunalne djelatnosti Zajednica opština Crne Gore razmotrila je tekst **Predloga Zakona o komunalnim djelatnostima**, i na isti daje sledeće:

I Z J A Š N j E N j E

1. U Poglavlju III Komunalno opremanje građevinskog zemljišta i Poglavlju IV Finansiranje komunalnih djelatnosti, uređena su, između ostalog, pitanja koja se odnose na komunalno opremanje građevinskog zemljišta i njegovo finansiranje; dok je opredeljeno da se pitanja koja se odnose na pripremu za komunalno opremanje građevinskog zemljišta kao i planiranje i izvještavanje u ovoj oblasti uređuju Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata.

Polazeći od toga da je nacionalni strateškim dokumentom uređenje i zaštita prostora prepoznato kao jedan od razvojnih prioriteta Crne Gore, smatramo da pitanja komunalnog opremanja građevinskog zemljišta, kao i planiranje i izvještavanje u ovoj oblasti predstavljaju nedjeljivu cjelinu, te da ista pitanja treba da su urede sa jednim zakonskim propisom- Zakonom o uređenju prostora i izgradnji objekata.

U vezi sa predhodnim ukazujemo da je potrebno sagledati i odrediti se, da li je odnose i pitanja koja se odnose na građevinsko zemljište, koje predstavlja resurs od strateškog značaja za Crnu Goru, potrebno urediti na cjelovit način posebnim zakonskim propisom- Zakonom o građevinskom zemljištu. kao što je to slučaj u nekim državama u okruženju.

1.1. Član 35 ne korespondira sa članom 64 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata, s obzirom na to da je prema članu 35 Predloga Zakona predloženo da se izrada tehničke dokumentacije smatra sastavnim dijelom komunalnim opremanjem građevinskog zemljišta, dok je članom 64 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata propisano da izrada tehničke dokumentacije predstavlja pripremu za komunalno opremanje.

1.2. Rješenja iz stava 3, 4 i 5 koja se odnose na izgradnju elektro, telekomunikacionih i radiodifuznih objekata i instalacija su u **direktnoj koliziji** sa Zakonom o energetici i Zakonom o elektronskim komunikacijama, po kojima izgradnja ove infrastrukture nije prepoznata kao sastavni dio komunalnog opremanja, niti su utvrđena ovlašćenja i odgovornosti jedinica lokalne samouprave.

Naime, odnosnim zakonima utvrđuju se obaveze privrednih subjekata koje obavljaju ove vrste djelatnosti i prava i obaveze investitora objekata.

Takođe, nakon više sastanaka sa predstavnicima Elektroprivrede i distributera elektronskih signala, jasno su ukazali na koliziju odnosnih rješenja, kao i na spremnost da u tom slučaju se opredjele za sprovođenje „svojih matičnih” propisa. Sve se ovo može negativno odraziti na buduće investitore.

1.3. U stavu 7 istog člana utvrđeno je da se komunalno opremanje građevinskog zemljišta sprovodi prema **godišnjem planu komunalnog opremanja** građevinskog zemljišta koji donosi nadležni organ jedinice lokalne samouprave na osnovu programa uređenja prostora u skladu sa zakonom. S druge strane, u članu 37 predlaže se da se **investiciono održavanje** komunalne infrastrukture sprovodi na osnovu posebnog godišnjeg programa koji donosi skupština jedinice lokalne samouprave. Ovim rješenjem uvodi se obaveza jedinice lokalne samouprave da donosi tri dokumenta: program uređenja prostora, plan komunalnog opremanja građevinskog zemljišta i program investicionog održavanja komunalne infrastrukture.

Kako **planiranje izgradnje, izgradnja i obezbjeđivanje funkcionalne ispravnosti kroz investiciono održavanje** komunalne infrastrukture predstavlja **jedinstvene i međusobno uslovljene aktivnosti**, čije separisanje može da dovede do značajnih propusta i neusaglašenosti u praksi, smatramo da ovo rješenje nije cjelishodno i da treba utvrditi da jedinica lokalne samouprave donosi jedan dokument – program uređenja prostora, čiji sastavni dio je i plan komunalnog opremanja građevinskog zemljišta i program investicionog održavanja komunalne infrastrukture. Ovo naročito imajući u vidu da se, shodno članu 16 Zakona o uređenju prostora i izgradnji objekata, programom, između ostalog, utvrđuju operativne mjere za sprovođenje planskog dokumenta, a naročito mjere za komunalno opremanje građevinskog zemljišta, kao i druge mjere za sprovođenje politike uređenja prostora.

Sa predloženim izmjenama potrebno je uskladiti kaznenu politiku kroz propisivanje jedinstvenog prekršaja za ne donošenje jedinstvenog programa (član 60 stav 2 tač. 5 i 6).

1.4. Članom 38 utvrđena je naknada za komunalno opremanje. Imajući u vidu da se prilikom izrade planskih dokumenata i izdavanja urbanističko-tehničkih uslova i građevinske dozvole, polazi od **bruto građevinske površine objekta**, potrebno je utvrditi da ta veličina bude osnovna jedinica za utvrđivanje naknade za komunalno opremanje.

2. U članu 7 definisana je komunalna infrastruktura koja predstavlja lokalna dobra u državnoj svojini kojima raspolaže jedinica lokalne samouprave.

2.1. U stavu 1, pored navedene komunalne infrastrukture, treba utvrditi da su i autobuska stajališta i zelene pijace lokalna dobra u državnoj svojini kojima raspolaže jedinica lokalne samouprave.

2.2. U stavu 2 propisana je obaveza jedinice lokalne samouprave da vodi evidenciju o polažaju i izvedenom stanju komunalne infrastrukture (katastar instalacija).

Imajući u vidu zahtjevne aktivnosti na uspostavljanju ovakve vrste evidencije, potrebno je u prelaznim i završnim odredbama predvidjeti rok za njeno uspostavljanje koji ne bi trebao biti manji od roka utvrđenog u članu 71 Predloga Zakona.

3. U članu 10 je propisano ko može biti vršilac komunalne djelatnosti.

3.1. U stavu 4 utvrđeno je da poslove u dijelu zahvatanja tretmana vode na vodoizvorištu i potiskivanja vode u distributivnu mrežu za potrebe javnog vodosnabdijevanja, kao i zaštitu vodoizvorišta, može da obavlja samo privredno društvo koje osniva jedinica lokalne samouprave.

Smatramo da je potrebno ovu odredbu preinačiti na način što bi se propisalo da **poslove javnog vodosnabdijevanja može da obavlja samo privredno društvo čiji je osnivač jedinica lokačne samouprave**. Predloženo se sugerije, na osnovu iskustava zemalja EU i šire, jer podaci govore da je danas u svijetu samo 6% sistema za proizvodnju i distribuciju vode i 4% sistema za kanalizaciju u privatnom vlasništvu. Privatni kapital – kompanije u sistemu za vodovod i kanalizaciju u zemljama u tranziciji, bez ulaganja svog kapitala, ostvaruju veliki profit, jer se taj posao finansira kroz povećanje cijene vode. Taj profit u zapadnim državama iznosi najviše 10%, a cijena 1m³ vode u tim zemljama oko 1,00€; a profit u zemljama u tranziciji dostiže i 45% uz cijenu 1 m³ vode od 3,00€.

3.2. Takođe, smatramo da je potrebno utvrditi da vršioci komunalne djelatnosti mogu, **na osnovu propisa jedinice lokalne smaouprave, obavljati i dopunske djelatnosti koje su u funkciji obavljanja komunalne djelatnosti**.

Razlog za ovo opredjeljenje nalazi se u tome što jedinica lokalne samouprave, koja je nadležna da uređuje i obezbjeđuje komunalne djelatnosti koje su nezamjenjivi uslov života i rada građana i privrednih subjekata, može u zavisnosti od svojih specifičnosti prepoznati određene potrebe njenog stanovništva i opredjeliti da je najcjelishodniji način njihovog zadovoljenja kroz rad vršioca komunalnih djelatnosti.

4. U članu 11 stav 6 propisano je da komunalnu djelatnost iz člana 3 stav 1 tačka 10 ovog zakona, jedinica lokalne samouprave može povjeriti mjesnoj zajednici ili tradicionalnoj vjerskoj zajednici.

4.1. Ukazujemo da u pozitivno-pravnom sistemu Crne Gore ne postoji zakonski propis kojim je uređena oblast održavanja grobalja i sahranjivanja, te iz tog razloga je potrebno Zakonom o komunalnim djelatnostima utvrditi **pravni osnov za donošenje opštinskog propisa** kojim bi se uredila ova oblast.

4.2. Imajući u vidu da se komunalna djelatnosti iz člana 3 stav 1 tačka 10 sastoji od održavanje grobalja, kapela i krematorijuma i sahranjivanje, smatramo da je potrbno precizirati da jedinica lokalne samouprave može samo djelatnosti **održavanja grobalja i sahranjivanje** povjeriti mjesnoj zajednici ili tradicionalnoj vjerskoj zajednici.

5. U članu 12 uređeno je povjeravanje obavljanja komunalnih djelatnosti.

Ovaj član otvara niz pitanja, nedoumica i neusklađenosti sa drugim zakonskim rješenjima:

5.1. U stavu 1 je propisano da se obavljanje komunalnih djelatnosti vrši na osnovu ugovora o povjeravanju obavljanja komunalnih djelatnosti, čiji predmet ne može biti investiciono održavanje.

Zakonom o lokalnoj samoupravi utvrđeno je da je održavanje komunalnih objekata sopstveni posao lokalne samouprave, dok je Ustavom Crne Gore i Zakonom o ratifikaciji Evropske povelje o lokalnoj samoupravi utvrđeno da je lokalna samouprava samostalna u vršenju sopstvenih poslova, odnosno da su ovlašćenja data lokalnim vlastima, po pravilu, potpuna i ekskluzivna.

Iz predhodnog proizilazi da lokalna samouprava ima pravo da, u skladu sa svojim potrebama, ekonomskim zahtjevima i specifičnostima, samostalno i autonomno utvrđuje najcjelishodniji način obavljanja sopstvenih poslova, pa samim tim onemogućavanje jedinice lokalne samouprave da povjeri istom subjektu obavljanje komunalne djelatnosti i investiciono održavanje komunalne infrastrukture je **neustavno i protivno međunarodnim principima**.

S druge strane, **Zakonom o koncesijama** je utvrđeno da predmet koncesije može biti izgradnja, održavanje i korišćenje ili rekonstrukcija, modernizacija, održavanje i korišćenje ili korišćenje komunalnih objekata, radi obavljanja komunalnih djelatnosti (član 6 stav 1 tačka 7 alineja 8). Navedeno nam ukazuje da je predloženo rješenje člana 12 stav 1 Predloga Zakona o komunalnim djelatnostima suprotno Zakonu o koncesijama, zbog čega mora pretrpjeti već predložene izmjene.

5.2. Stavom 2 je predloženo da dokumentaciju potrebnu za pripremu i sprovođenje javnog oglasa iz stava 1 ovog člana priprema jedinica lokalne samouprave.

Predloženo rješenje treba precizirati na način što će se utvrditi ko je nadležni organ za pripremu odnosne dokumentacije i sprovođenje postupka javnog oglašavanja.

5.3. Stavom 3 je predloženo da se ugovor zaključuje na period koji ne može biti kraći od pet niti duži od deset godina.

Predloženo rješenje je **suprotno Zakonu o koncesijama** koji predviđa **rok od 30 godina** za koncesije koje dodjeljuje opština, kao i mogućnost **produženja roka** za ½ utvrđenog perioda (član 8).

Imajući u vidu mogućnost davanja koncesija za izgradnju, održavanje i korišćenje komunalnih objekata radi vršenja komunalnih djelatnosti, kao i nemogućnost povratka investicije u roku od 10 godina, a zatim i rješenja iz Zakona o koncesijama, treba pristupiti izmenama člana 12 stava 3 Predloga Zakona.

Takođe, treba imati u vidu da je u pripremi Zakona o javno-privatnom partnerstvu koje će, između ostalog, urediti odnose između lokalne samouprave i privatnih partnera u pogledu izgradnje i održavanja komunalne infrastrukture.

5.4. U stavu 6 i 7 utvrđeni su uslovi koje mora ispunjavati privredno društvo da bi mu se moglo povjeriti obavljanje komunalne djelatnosti. Jedan od predviđenih uslova je i izdavanje rješenja od strane Ministarstva na period od pet godina.

Stav 6 je potrebno uskladiti sa članom 11 stav 1 alineja 2 gdje je predloženo da komunalnu djelatnost može obavljati i preduzetnik.

Nadalje, kako bi se obezbijedio kontinuitet u radu subjekata kojima se povjeri obavljanje odnosne komunalne djelatnosti, potrebno je predvidjeti mogućnost produžavanja rješenja iz stava 7.

6. U članu 15 i članu 18 stav 2 tačka 7 predloženo je da se komunalne djelatnosti obavljaju se na osnovu **godišnjih programa obavljanja komunalnih djelatnosti i održavanja komunalne infrastrukture, opreme i sredstava koje donosi skupština jedinice lokalne samouprave**. Iz ovih rješenja proizilazi da se donosi jedinstveni program obavljanja komunalnih djelatnosti i održavanja komunalne infrastrukture, opreme i sredstava. Nasuprot tome, članom 37 stav 6 propisano je da se **tekuće održavanje komunalne infrastukture** vrši na osnovu **godišnjeg programa koji donosi i sprovodi vršilac komunalne djelatnosti** uz saglasnost nadležnog organa lokalne uprave.

Čl. 15 i 18 i član 37 potrebno je međusobno uskladiti, pri čemu smatramo da je iz razloga cjelishodnosti potrebno zadržati rješenja o jedinstvenom godišnjem progamu obavljanja komunalne djelatnosti i održavanja komunalne infrastrukture, opreme i sredstava, koje bi uz predhodnu saglasnost skupštine jedinice lokalne samouprave donosio vršilac komunalne djelatnosti.

Sa predloženim izmjenama potrebno je uskladiti kaznenu politiku.

7. U članu 20 utvrđene su obaveze korisnika.

Kako bi se obezbijedilo adekvatno vođenje prekršajne politike u ovoj oblasti, a imajući u vidu da, shodno Zakonu o prekršajima, jedinice lokalne samouprave ne mogu više propisivati prekršaje u svojim propisima, potrebno je alineju 5 stava 3 preimenovati na način da se propiše obaveza korisnika usluge da postupa u skladu sa opštinskim propisima donijetim na osnovu ovog zakona. Takođe je,

potrebno, u kaznenim odredbama, propisati prekršaj i kaznu za nepoštovanje ove obaveze.

8. U članu 24 uređeno je uskraćivanje pružanja komunalne usluge, odnosno isporuke komunalnog proizvoda.

U stavu 2 su predviđeni slučajevi pod kojima se može uskratiti komunalna usluga, odnosno komunalni proizvod. Postavlja se pitanje koja komunalna usluga se može uskratiti pojedinačnom korisniku a da se uskraćenjem iste ne ugrozi zdravlje i životi drugih korisnika koji žive i posluju na području korisnika kojem se uskraćuje usluga. Drugim riječima, da li se, pa čak i privremeno, može obustaviti odvođenje otpadnih voda, odvođenje atmosferskih voda, sakupljanje komunalnog otpada i slično? Imajući dato u vidu, možemo zaključiti da se jedino može uskratiti usluga javnog vodosnabdjevanja. Međutim, zbog rješenja iz stava 3 ovog zakona, po kome je za vrijeme trajanja privremenog uskraćivanja isporuke komunalnog proizvoda, vršilac komunalne djelatnosti dužan da obezbijedi isporuku komunalnog proizvoda u iznosu od jedne desetine količine utvrđene članom 32 ovog zakona, postavlja se pitanje tehničke izvodljivosti i sprovodljivosti uskraćivanja pružanja isporuke komunalnog proizvoda, te iz tog razloga treba **brisati stav 3 pomenutog člana**.

S druge strane, propisom jedinice lokalne samouprave iz člana 10 (Odluka o komunalnom redu) ne može se propisivati minimalna količina vode koja se obezbjeđuje korisniku u slučaju privremenog uskraćivanja proizvoda. Naime, iz sadržaja Odluke o komunalnom redu propisanog članom 10 proizilazi da se odluka ne odnosi na vodosnabdijevanje.

Potrebno je, takođe, prilagoditi kaznenu politiku predloženim izmjenama, tj. brisati član 61 stav 1 tačku 7.

9. U članu 38 je uređena naknada za komunalno opremanje.

Stav 2 i 3 – su kontradiktorni (stav 2 – naknada za komunalno opremanje se zasniva na neto površini, dok u stavu 3 je ista zasnova na bruto površini) i pritom je tekst koji je dodat u odnosu na nacrt Zakona nejasan.

Imajući u vidu da se prilikom izrade planskih dokumenata i izdavanja urbanističko-tehničkih uslova i građevinske dozvole, polazi od bruto građevinske površine objekta, potrebno je utvrditi da ta veličina bude osnovna jedinica za utvrđivanje naknade za komunalno opremanje građevinskog zemljišta.

10. U članu 40 propisani su elementi na osnovu kojih se utvrđuju cijene za komunalnu uslugu, odnosno za isporučeni komunalni proizvod.

Pored propisanih elemenata, potrebno je utvrditi i **troškove amortizacije** komunalne infrastrukture, opreme i sredstava, iz razloga što komunalna infrastruktura, oprema i sredstva imaju životni vijek, pa je potrebno obezbijediti sredstva za njihovu zamjenu nakon isteka životnog vijeka.

11. U članu 41 uređen je postupak utvrđivanja cijene komunalne usluge, odnosno komunalnog proizvoda. Tako je između ostalog, utvrđeno da će se, ukoliko skuština jedinice lokalne samouprave ne odluči o davanju saglasnosti na predloženu cijenu u roku od 90 dana, smatrati da je saglasnost data.

Kako se u praksi ima slučajeva da se skupština ne sastane u roku od 90 dana, smatramo da nije opravdano utvrđivanjem prekluzivnog roka umanjivati značaj i ulogu jedinog predstavničkog organa građana, naročito imajući u vidu da će odnosna odluka uticati na svo loklano stanovništvo.

Smatramo da je cjelishodnije utvrditi obavezu skupštine jedinice lokalne samouprave da na prvoj sledećoj sjednici donese odluku o davanju saglasnosti na predloženu cijenu.

12. U članu 44 je uređena komunalna naknada.

12.1. U stavu 3 je propisano ko su obveznici plaćanja komunalne naknade. Smatramo da je potrebno precizirati termin iz alineje 4 „građevinsko zemljište koje služi u svrhu obavljanja djelatnosti“.

12.2. U stavu 4 je potrebno brisati riječi “koje se nalaze u naseljima unutar prostornog urbanističkog plana”, jer PUP se donosi za cijelu teritoriju jedinice lokalne samouprave.

12.3. U stavu 5 je propisano da se komunalna naknada ne plaća za objete u državnoj svojini. Imajući u vidu, između ostalog, da se u pojedinim objektima u državnoj svojini obavljaju djelatnosti kojima se ostvaruje profit, smatramo da je potrebno precizno pobrojati objekte koji su oslobođeni od plaćanja komunalne naknade, drugim riječima koje će jedinice lokalne samouprave subvencionirati. Takođe, potrebno je predvidjeti mogućnost da jedinice lokalne samouprave svojim propisom urede, pored ostalog, i subvencioniranje odnosno oslobađanje od plaćanja određene kategorije građana.

12.4. U stavu 6 predviđeno je da se komunalna naknada plaća po jedinici površine (m²) Imajući u vidu da se prilikom izrade planskih dokumenata i izdavanja urbanističko-tehničkih uslova i građevinske dozvole, polazi od bruto građevinske površine objekta, potrebno je utvrditi da ta veličina bude osnovna jedinica za utvrđivanje komunalne naknade.

13. Članom 48 propisano je da cijena komunalnih usluga odnosno komunalnog proizvoda po jedinici mjere mora biti ista za sva pravna i fizička lica, odnosno korisnike. Kako bi izjednačavanje jediničnih cijena odmah nakon početka primjene Zakona **bio preveliki udar na standard naših građana**, potrebno je predvidjeti **rok za postepeno ujednačavanje** istih, koji ne bi trebao da bude manji od pet godina.

14. Članom 49 Zakona predlaže se da, radi unapređivanja i praćenja stanja u oblasti komunalnih djelatnosti, Vlada osniva Savjet za komunalne djelatnosti, dok se članom 50-55 propisuju ovlašćenja Savjeta, finansiranje, sastav i izbor članova Savjeta, vršenje stručno-administrativnih poslova i trajanje mandata članova Savjeta.

Sva predhodna rješenja u pogledu Savjeta potrebno je preispitati u kontekstu sistemskih rješenja koja se odnose na: prava i dužnosti lokalne samouprave u vršenju poslova iz sopstvene nadležnosti, sistemskih rješenja utvrđenih u Zakonu o lokalnoj samoupravi o odnosima i saradnji organa lokalne samouprave i državnih organa (Poglavlje XII, člana 120-123), kao i rješenja utvrđenih u Zakonu o državnoj upravi u pogledu vrste poslova koje obavljaju organi državne uprave i načina njihovog obavljanja, a naročito u pogledu poslova upravnog nadzora nad lokalnom samoupravom, kao i u pogledu ovlašćenja i odgovornosti organa državne uprave za njihovo vršenje.

Polazeći od predhodnog opravdano se postavlja pitanje u vezi sa ulogom i položajem Savjeta za komunalnu djelatnost, te njegovim predloženim ovlašćenjima, a budući da su sistemskim rješenjima ova pitanja u potpunosti regulisana. Pri tome predloženim članom 50 Zakona Savjet može samo da daje preporuke i inicijative jedinici lokalne samouprave, odnosno da daje mišljenje na njen zahtjev ili samoinicijativno u vezi sa pitanjima o kojima ona samostalno donosi svoju odluku. Zbog svega navedenog smatramo da obrađivač treba da, prije dostavljanja Vladi Zakona radi utvrđivanja Prijedloga, uzme u obzir iznijete razloge koji dovode u pitanje osnivanje jednog ovakvog tijela.

15. U članu 55 utvrđena su ovlašćenja za vršenje nadzora.

U stavu 3 propisano je da komunalni inspektor vrši inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona, podzakonskih propisa i propisa jedinica lokalne samouprave donijetih na osnovu ovog zakona i nad obavljanjem komunalnih djelatnosti vrši jedinica lokalne samouprave.

Smatramo da je potrebno proširiti inspekcijski nadzor komunalnog inspektora i nad izvršavanjem obaveza od starane korisnika komunalnih usluga.

16. U članu 57 utvrđena su prava i dužnosti komunalne policije.

U cilju potpunijeg definisanja poslova komunalne policije, odnosno utvrđivanja prava i dužnosti komunalne policije, smatramo da je zakonskim odredbama bilo neophodno definisati pojam „komunalni red“, odnosno pojam „ obezbjeđenja komunalnog reda“.

Ovo iz razloga što uloga, odnosno prava i dužnosti komunalne policije treba da proizilaze iz funkcije obezbjeđivanja komunalnog reda od značaja za sve komunalne djelatnosti.

Definisanjem, odnosno zakonskom određivanjem predhodnih pojmova obezbijedilo bi se da se potpunije i preciznije utvrde prava i dužnosti komunalne policije u pogledu sprečavanja, narušavanja odnosno u cilju uspostavljanja narušenog komunalnog reda u svim komunalnim djelatnostima koje su predmet ovog zakona.

16.1. U stavu 1 tačku 2 potrebno je brisati jer je izmjenom Zakona o prekršajima ukinuto kažnjavanje na licu mjesta.

16.2. U stavu 2 brisati riječi “odnosno ekološke inspekcije” jer se istim utvrđuju isključivo nadležnosti komunalne policije.

17. Članom 60 propisani su prekršaji odgovornog lica u jedinici lokalne samouprave. Ovo rješenje je problematično iz razloga što su odredbama Zakona o lokalnoj samoupravi jasno utvrđena prava i dužnosti organa jedinice lokalne samouprave: skupštine, predsjednika opštine i organa lokalne uprave za vršenje poslova iz svoje nadležnosti, a propisima jedinica lokalne samouprave bliže razrađena pitanja odgovornosti starješina organa lokalne uprave za vršenje poslova iz nadležnosti organa. Stoga smatramo da je navedenom odredbom potrebno precizno utvrditi, ukoliko je ta situacija uopšte moguća, u kom slučaju može biti odgovorno lice u jedinici lokalne samouprave i za koji konkretni prekršaj. Takođe, treba imati u vidu da, shodno pozitivnom zakonodavstvu Crne Gore, skupština opštine kao predstavnički organ građana i odbornici kao izabrani predstavnici ne mogu biti prekršajno odgovorni već imaju samo političku odgovornost za svoj rad prema građanima, koji su ih birali i koji će i na sledećim izborima odlučivati o njihovom izboru.

18. U članu 63 stav 5 treba prilagoditi izmjenama Zakona o prekršajima kojima je ukinuto kažnjavanje na licu mjesta.

19. Član 64 treba brisati jer je ista norma sadržana u Zakonu o prekršajima, kao *lex specialis*-u u oblasti prekršajne politike, te samim tim suvišno ju je ponavljati u materijalnim propisima.

20. U članu 68 stav 2 je propisan rok za donošenje podzakonskih akata i propisa jedinica lokalne samouprave.

Budući da se Zakonom utvrđuje veći broj i obimniji sadržaj propisa koje treba da donese odnosno prilagodi jedinica lokalne samouprave, smatramo da je rok od šest mjeseci prekratak, te da treba utvrditi **rok od godine dana**. S tim u vezi, potrebno je utvrditi da rok iz člana 73 za primjenu zakona bude dvije godine.

21. U tekstu Predloga Zakona potrebno je opredjeliti jedinstvenu terminologiju, pa shodno tome treba se opredjeliti za „skupština jedinice lokalne samouprave“ ili „skupština opštine“, kao i „nekretnina“ ili „nepokretnost“, i sl.

PREDSJEDNIK
Branislav Lutovac, sr.